

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 25 februari 1932 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om ändringar i gällande lagstiftning angående allmänna vägar.

(2:a avd.)

Jordbruksutskottet har till behandling i ett sammanhang förehåft följande inom riksdagen väckta, till utskottet remitterade motioner, nämligen:

1) nr 94 i andra kammaren av herr *Lundén*, vari hemställt, att riksdagen för sin del måtte besluta införa lagbestämmelse, att vägdistrikt för vägunderhåll inom distriktet må, utan ersättning och efter anvisning av boställsnämndens ordförande, taga sand, grus och sten å skogsmark till ecklesiastisk jord;

2) nr 99 i första kammaren av herrar *von Heland* och *Löfvander*, vari hemställt, att riksdagen måtte för sin del besluta dels om sådan ändring av 52 § väglagen, att arrendatorn, som för brukad fastighet utgör vägskatt, skall äga att å vägstämman utöva rösträtt för fastigheten, dels ock att bestämmelsen ifråga skall träda i kraft den 1 januari 1933;

3) nr 277 i andra kammaren av herr *Andersson* i *Dunker m. fl.*, vari hemställt, att riksdagen måtte besluta sådan ändring i lag angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, att rösträtt vid vägstämman för fastighet tillkommer den som erlägger vägskatt för fastigheten;

4) nr 257 i första kammaren av herrar *Löfvander* och *von Heland*, likalydande med nr 371 i andra kammaren av herr *Andersson* i *Dunker m. fl.*, vari hemställt, att riksdagen måtte besluta anhålla, att Kungl. Maj:t låter verkställa skyndsamt utredning och för riksdagen framlägger förslag till vägbeskattningsordnande efter lika grunder för alla beskattningsföremål samt att därvid städerna skola deltaga i vägunderhållet efter samma grunder som landsbygden; samt

5) nr 297 i andra kammaren av herr *Bengtsson* i *Kullen m. fl.*, vari hemställt, att riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring av bestämmelserna i 59 § i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, att vägbördan fördelas lika å alla beskattningsföremål.

Beträffande de skäl, som åberopats såsom stöd för framställningarna, får utskottet hänvisa till motionerna.

Utskottet.

Samtliga förevarande motioner behandla spörsmål, som tillhöra 1929 års vägsakkunnigas arbetsområde, och enligt vad utskottet inhämtat äro de jämväl föremål för behandling hos de sakkunniga. Med hänsyn härtill och i synnerhet som de sakkunniga lära ha för avsikt att under innevarande år framlägga sitt förslag till ny lagstiftning angående allmänna vägar, anser sig utskottet icke nu böra taga ställning till ifrågasvarande genom motionerna framförda spörsmål.

Utskottet får därför hemställa,

1) att motionen II:94 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd;

2) att motionen I:99 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd;

3) att motionen II:277 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd;

4) att motionerna I:257 och II:371 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd; samt

5) att motionen II:297 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 25 februari 1932.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Linders, Carl E. Eriksson, Granath, Fritiof Gustafson, Lindmark, August W. Johansson* och *Henriksson*; samt

från andra kammaren: herrar *Johansson* i Uppmälby, *Hedlund* i Häste, *Carlström, Uddenberg, Andersson* i Grimbo, *Bengtsson* i Kullen, *Andersson* i Löbbo och *Johansson* i Väby.

Reservation

av herrar *Bengtsson* i Kullen, *Andersson* i Grimbo och *Johansson* i Väby, som yrkat bifall till motionen II:297 och därvid anfört följande:

Enligt vår mening är det oriktigt att längre uppskjuta borttagandet av den uppenbara orättvisan i vägbördans fördelning. Att därmed dröja tills den nya väglagen kommer till riksdagen, vilket säkerligen icke ens kan bli nästa år, synes oss innebära en rent formell ståndpunkt, som i varje fall icke härvidlag, under den nuvarande jordbrukskrisen borde fått bli utslagsgivande.
